

שנאמר [ויקרא טז ג]: "איש איש מבית ישראל אשר ישחת שור או כשב או עז במחנה או אשר ישחת מהווים למחנה, ואל פתח אלף מועד לא הביאו ונברת האיש ההוא מקרוב עמו". וכן הדין במרקם מהווים למחנה [שם פסוקים ט י].

ואם התרו בו [שלא ישחת או יקריב מהווים לעורה], הרי הוא חייב מלכות.

אין השוחט או המעלת קדשים בחוץ חייב,

בهم "וביום השבת שני כבשים" [במדבר כח ט] **ודאי צריכין שהיו שניהן** [שני הכבשים] **שווין**.⁽³⁰⁾ [שהרי אילו נאמר "כבשים" היחי יודע שמייעוט כבשים שניים. ולמה נאמר "שני"? למדך שהיו שניהם שווים].⁽³¹⁾

הסוגיא שלפנינו דנה בשוחט את שני שעריו
יום הכיפורים חוץ לעורה:

השוחט קרבן חוץ לעורה בזיד חייב ברת.

"מוספי — שבת"]. וכותב שכל המוספין נלמדים זה מזה. וצריך שהיו שניהם שוין. ואילו במוספין שיש בהם יותר משני כבשים [עיין שם שארש שיש עיכובא בדבר]. ופירש זאת במוספין של חג ועצרת].

ב. הקשו תוספות: הגمرا לעיל נקטה שלא יתכן שכבשי התמיד צריכים להיות שוים, שהרי לא מצאנו דין זה בשום מקום. ואם כן, מדוע בענין המוספין לא הזכיר בשום משנה שצריך שהיו שניהם שוים?

ותירצו: בענין התמיד נשנה מסכת שלימה [מסכת תמיד] ובها מבואר כל סדר העבודה התמיד. ואם היה דין שכבשי התמיד יהיו שוים. ודאי היה דין זה נכתב במשנה. אבל סדר המוספין לא נשנה בשום מקום. [ועיין בהערה הבאה].

31. הרמב"ם לא הזכיר בענין המוספין שצריך שהיו שניהם שוים. ותמה עליו מהר"ץ חיות כאן.

ונראה שהרמב"ם גرس בגירסת הר"ח "מוספים" ודי שנים ולא ארבעה מدل"א כתוב "אחד" "אחד".

וביאור דברי הר"ח הוא כדעת המאירי שאין

[שמות כט, במדבר כח] ובשתי המקומות נאמר "שנים". וקשה, אם נס "שנים ליום" שנאמר בפעם אחת, אכן אין בא ללמד שהיו שניהם שוים. מפני שאנו למדים ממנה שהיא נגד היום. אבל עדין הפעם השנייה שנאמר "שנים ליום" מיותרת!

וכותב שיח יצחק [ד"ה אי הCY, באמצעות הרבנים]. שמאחר שככל הפרשה נשנית פעמיינן אין לחוש למה ששנה גם את המילה שנים. ועיין שם עוד.

ג. למסקנה, המילים "כבש" "כבש" מיותרות. וכותבו תוספות ישנים, שצריך לומר שלמדים מהם דרשא אחרית [שלא התפרשה בגمرا]. וכן כתבתוספות הרא"ש.

30. א. גירסת הספרים שלפני רשי' הייתה כך: "מוספין על שבת ודאי שוים [עלעיכובא] מدل"א כתיב "אחד" אחד".

ורשי' הקשה על זה: מאחר שלא נאמר בתורה "שני" במוספי שבת אלא פעמיינן שיעיכב? ולכן דחה גירסת זו. וכותב שאין בדבר אלא מצוה ולא עיכובא. ועיין מה שתירצו תוספות. והוירטב"א.

וגירסת ר' אליקים "מוספין" נולא